

SFR byggs ut

Så småningom ska de svenska kärnkraftverken monteras ner och rivras. Planen är att det rivningsavfall som innehåller radioaktivitet ska tas om hand och slutförvaras i Forsmark. SKB vill därför bygga ut Slutförvaret för kortlivat radioaktivt avfall (SFR).

SFR i Forsmark ägs och drivs av Svensk Kärnbränslehantering (SKB). Anläggningen har funnits sedan 1988 och rymmer låg- och medelaktivt driftavfall som använda skyddskläder och utbytta delar från kärnkraftverken. Men här slutförvaras även radioaktivt avfall från svensk forskning, sjukvård och industri.

SKB planerar för en utbyggnad. Tanken är att skapa en ny del i direkt anslutning till befintligt SFR. Den nya delen kommer i första hand att rymma rivningsavfall från Sveriges kärntekniska anläggningar, till exempel reaktor-komponenter, metallskrot, betong och andra byggnads-material som fått radioaktiva ämnen på sig under drifttiden.

Bergssalarna i befintligt SFR ligger ungefär 60 meter under havsbotten i Öregrundsgrepen. Hit ner leder en drift-

och en byggtunnel som har sin början i närheten av Forsmarks hamn. De nya salarna i utbyggnaden kommer att placeras djupare, ungefär på 120–140 meters djup. Här har undersökningar visat att det finns lämpligt berg för ändamålet.

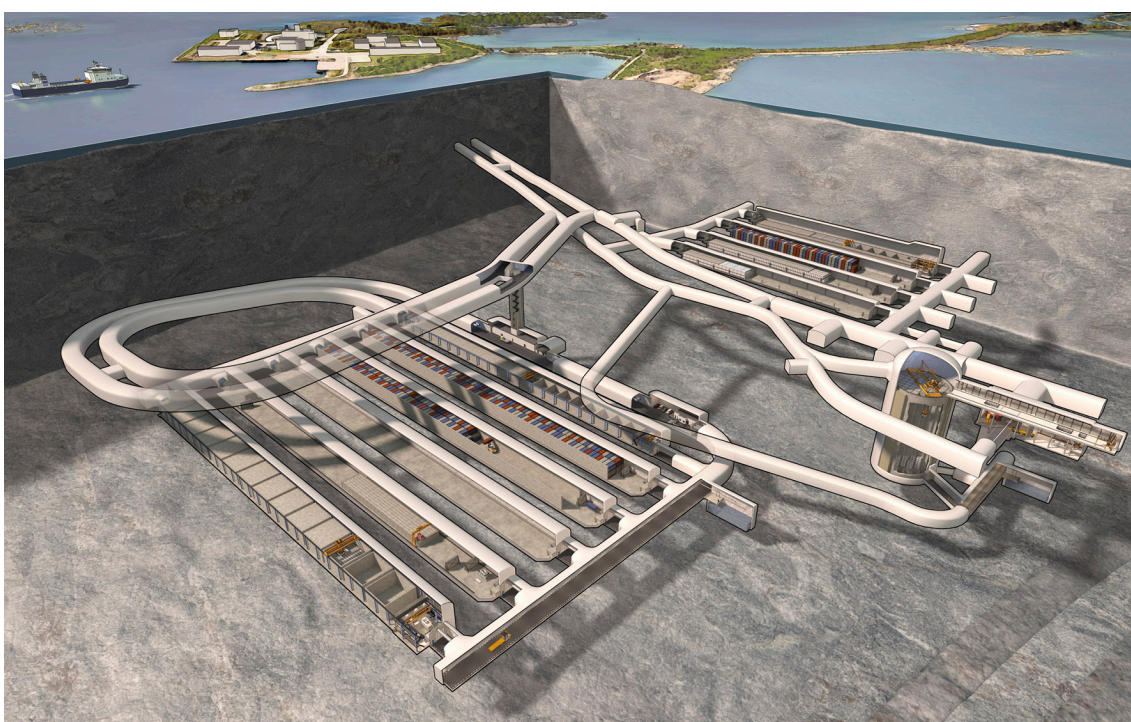
I den nya delen av SFR ska det finnas fem bergssalar med en längd av 275 meter och en på 240 meter.

När utbyggnaden är klar kommer SFR att bli tre gånger så stort som i dag. Slutförvaringen av det låg- och medelaktiva avfallet, både från drift och från rivning, kommer då att vara samlat till en plats och en anläggning.

Dubbelt så mycket

Befintligt SFR rymmer cirka 63 000 kubikmeter låg- och medelaktivt driftavfall och är i dag fyllt till lite mer än hälften. I framtiden kommer det att uppstå nästan dubbelt så mycket rivningsavfall som driftavfall.

Andelen rivningsavfall, och den mängd driftavfall som inte ryms i nuvarande SFR, beräknas uppgå till cirka 180 000 kubikmeter.

Befintligt SFR syns till höger. Den nya delen till vänster. Efter utbyggnaden blir SFR tre gånger så stort som i dag.

Transporterna av rivningsavfall till SFR i Forsmark kommer i första hand att ske med SKB:s eget fartyg m/s Sigrid.

Långt ifrån allt rivningsavfall från kärnkraftverken kräver dock slutförvaring. Majoriteten är inte radioaktivt över huvud taget. I en del fall kan det även gå att på olika sätt avlägsna radioaktiviteten så att materialet kan friklassas. Därefter kan materialet återanvändas i stället.

Väntar på rivning

Barsebäcks kärnkraftverk stängdes av för gott 2005 och väntar på rivning. Beslut har även tagits om att i förtid stänga två reaktorer i vardera Oskarshamn och Ringhals kärnkraftverk. Även rivningsavfall från de gamla reaktorerna i Ågesta och Studsvik ska tas om hand i det utbyggda SFR.

Efter utbyggnaden kommer det att finnas plats för att ta emot rivningsavfall i SFR från alla svenska reaktorer som har varit eller är i drift i dag.

Ansökningar inlämnade

SKB lämnade i slutet av 2014 in ansökningarna om tillstånd för utbyggnaden av SFR till Strålsäkerhetsmyndigheten och Mark- och miljödomstolen. Ansökningarna kommer att prövas enligt både kärntekniklagen och miljöbalken. Först när tillstånd beviljats kan bygget påbörjas.

Själva utbyggnaden beräknas ta ungefär fem år att genomföra och kommer att sysselsätta runt 200 personer. Totalt planeras cirka 1 140 000 kubikmeter berg tas ut under byggnationen.

Reaktorerna i Barsebäck som stängts av står redan och väntar på rivning.

Undersökningar inför utbyggnaden av SFR genomfördes åren 2008–2010. Resultaten har lett fram till valet av plats att förlägga den utbyggda delen på.

Bakgrund

Enligt kärntekniklagen är det den som har tillstånd att bedriva kärnteknisk verksamhet som ska se till att anläggningar där verksamhet inte längre bedrivs, avvecklas och rivs. Företaget SKB ägs gemensamt av kärnkraftsbolagen. De finansierar också verksamheten bland annat via de avgifter på kärnkraftsel som betalas in till Kärnavfallsfonden.